

Valsts prezidenta uzruna pie Brīvības pieminekļa par godu Komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienai

Publicēts pirms vairāk nekā 10 gadiem

Publicēts: 25.03.2015.

Godātie klātesošie! Atcerēties, nekad neaizmirst un neko tam līdzīgu nepieļaut! Ar šādām domām ik gadu 25.martā mēs pulcējamies pie Brīvības pieminekļa, lai mūsu tautas sēru dienā būtu kopā un atcerētos tos, kuri palika Sibīrijas plašumos. Pirms sešdesmit sešiem gadiem - 1949.gada 25. martā vairāk nekā 42 tūkstoši nevainīgu cilvēku tika izsūtīti uz Sibīriju, sākot savu moku ceļu.

Cilvēces un Latvijas vēstures tumšākās lappuses saistās ar kariem, kuros gājuši bojā desmitiem miljonu cilvēku. Otrais pasaules karš kļuva par 20. gadsimta lielāko traģēdiju, kad tika mainītas valstu robežas un mērķtiecīgi iznīcinātas veselas tautas. Latvija un visa Baltija, divu totalitāru režīmu vienošanās rezultātā, zaudēja savu valstisko neatkarību un, necilvēcīgu represiju rezultātā, ievērojamu daļu savu iedzīvotāju.

Simboliski, ka mūsu tautas sēru diena 25.marts, kurā pieminam komunistiskā genocīda upurus, sakrīt ar Māras dienu, kurā pēc tautas ticējumiem koki jūt sāpes, tāpēc tos nedrīkst ne lauzt, ne cirst, ne aizskart. 1949.gadā mūsu Latvijas kokā šī smagā brūce tika cirsta jau otro reizi, kopš 1941.gada izvešanas.

Visus padomju okupācijas gadus šie noziegumi tika noklusēti. Vara iznīcināja nevainīgus cilvēkus, kuri dzīvoja savā zemē, to mīlēja, tai strādāja. Ir grūti pat aptvert katru cilvēcisko traģēdiju, kas slēpjas aiz šīs baisās patiesības.

Soli pa solim mēs piešķiram konkrētus vaibstus mūsu tautas sāpju ceļiem. Top dokumentālās un mākslas filmas, tiek rakstītas grāmatas, kurās baigie gadi atainojas personisku stāstu veidā. Stāsta aculiecinieki un nākamās paaudzes, kas šos stāstus dzirdējušas no vecākiem un vecvecākiem. Šāds process ir nepieciešams mūsu tautai, un arī pasaulei ir jāzina šī baisā patiesība.

Melānija Vanaga, Sibīrijas ciešanu grāmatas "Veļupes krastā" autore rakstīja: "Atpakaļ pēc 16 gadiem es braucu kā melnu ciešanu bezdibeni izbrīdis, izmociņš cilvēka rēgs ar cerībām dzimtenē atkal pārdzimt cilvēkā."

Šodien, pieminot upurus un godinot tos, kas izdzīvoja, mums jāatceras, ka lielākais noziegums ir: liegt cilvēkam būt cilvēkam. Šie noziegumi to liedza, atņemdami visu dārgāko - dzimteni, ģimeni un dzīvību.

Lai šīs dienas piemiņa ir nepārprotams brīdinājums visiem tiem, kas joprojām cenšas okupēt brīvas un neatkarīgas valstis, radot ciešanas un liedzot cilvēkam būt cilvēkam, pārliecībā, ka paši paliks nesodīti. Tādēļ mēs ik gadu piemiņas brīžos nākam kopā, lai neļautu aizmirst noziegumus pret cilvēci, lai tie vairs nekad neatkārtotos!

Mūžīga piemiņa visiem, kas gājuši bojā deportācijās.

Saistītas tēmas

[Andris Bērziņš](#)

<https://www.president.lv/lv/jaunums/valsts-prezidenta-uzruna-pie-brivibas-pieminekla-par-godu-komunistiska-genocida-upuru-pieminas-dienai>